

[Hassing Jørgensen.]

har udvist, jo skyldes det mægtige Omslag i Konjunkturerne, som fandt Sted efter Krigen.

Der er ikke faa, som tror paa, at vi inden længe vil staa over for opadgaende Konjunkturer, og de vil jo i første Række give sig Udslag i Transportvirksomhederne. Blandt disse Statsvirksomheder er der en, som lyser op ved at give et Overskud paa 1 Mill. Kr., men denne Million kommer ikke Statsregnskabet til gode — det er Radiovæsenet —, idet Millionen overføres til Radiospredningsfonden. Dette er jo overensstemmende med den gældende Lov, men uanset at disse Midler unddrages Statens umiddelbare Dispositioner, vil jeg dog gerne gaa ud fra, at de stadig er Statens Ejendom, og i saa Fald burde disse Midler, for saa vidt de endnu er til Stede og i den Form, hvori de er anbragt, opføres som en Aktivpost paa Statusfortegnelsen med de heraf følgende Konsekvenser for Driftsregnskabet. Jeg siger dette, fordi jeg haaber, at den højtærede Minister ikke vil acceptere den Betragtning, at det er Lytternes Penge, Penge, som ikke angaar Staten.

Der er en anden Statsvirksomhed, Den kongelige Mønt, som jeg gerne vil knytte nogle Bemærkninger til, fordi det Regnskab, der aflægges for denne, ser mærkeligt ud for en Mand, der er meget fortrolig med Bogholderi. Man har udmøntet 1 200 000 Kr., og disse 1 200 000 Kr. tages til Indtægt i Regnskabet, medens Værdien af de anvendte Metaller, 62 000 Kr., saavel som andre Udgifter føres til Udgift. Under Udgifterne opføres endvidere 1 434 000 Kr. som Tab ved Inddragning af gamle Mønter, og der bliver saaledes et Underskud paa Driften paa 545 000 Kr. Det kaldes Statens Tilskud til Driften. Jeg vil tillade mig at gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at dette i gunstigste Fald kan benævnes som et summarisk Kasseregnskab, men aldeles ikke som noget Driftsregnskab. Naar Mønten udsteder 1 200 000 Kr. i ny Mønt, saa tjener den højtærede Finansminister virkelig ikke 1 200 000 Kr. — han stifter en Gæld paa dette Beløb, som han til enhver Tid skal svare til. Omvendt lider han ikke noget Tab ved at indløse gamle Mønter til 1 400 000 Kr. — han betaler sin Gæld. Staten har i Form af om-

løbende Mønter en Gæld, som ikke findes opført i Statsregnskabet, men som burde findes der. Det vilde være højst interessant, om den højtærede Finansminister vilde foranstalte en Undersøgelse af, hvor stort et Beløb der saaledes kan antages at være i Omløb, og derefter maaske tage under Overvejelse, om ikke det vilde være rimeligere i det hele at lade Seddelbanken overtage denne Funktion. Thi disse Mønter er jo i Virkeligheden Sedler, trykt paa saa daarligt Metal, at det ikke er muligt at opretholde nogen Illusion om, at det er Penge, det drejer sig om. Hvis jeg skulde give et aldeles nøjagtigt Udtryk for mine Følelser over for de Skillemønter, de 2- og 1-Kronestykker, som er i Cirkulation, vilde jeg kalde dem væmmelige, og jeg vil gerne spørge, hvornaar den højtærede Finansminister kunde tænke sig atter at give os anstændige 2- og 1-Kronestykker af Sølv, som man dog har det i mange Lande.

Statens Driftsregnskab viser et Overskud paa 18,2 Mill. Kr., men naar man gaar videre, ser man paa en følgende Oversigt over Formuebevægelserne Arveafgiften opført til Indtægt med 20 Mill. Kr., en ekstraordinær Indtægt: Overskud af Landmandsbankens Afviklingsafdeling er opført med 11,7 Mill. Kr., og Indtægten af forskellige Fonds med 2 Mill. Kr., hvorfra gaar forskellige Værdiforskydninger til Beløb 2,6 Mill. Kr. Det giver saa til Rest 11,1 Mill. Kr. Den samlede Formuefremgang for Finansaaret 1934—35 andrager saaledes det meget betydelige Beløb af 49,3 Mill. Kr. Jeg fremhæver dette, fordi jeg finder det ganske overordentlig tilfredsstillende under de nuværende Forhold, at Staten i dette Regnskabsaar har været i Stand til at forøge sin Formue saa væsentligt, ogsaa i Betragtning af, at der desuden paa de forskellige Driftskonti er foretaget Afskrivninger til et Beløb af ca. 14 Mill. Kr. Nu tør jeg ikke paastaa, at der i disse 14 Mill. Kr. ligger nogen Formueforøgelse. De er bestemt til Imødegaaelse af Aktivforringelse ved Slid og Forældelse, og hvad der dertil er afsat, er efter min Mening i hvert Fald for Statsbanernes Vedkommende alt for lidt. Det er der ikke Sliddet, men Forældelsen, som kommer til at spille en Rolle, og hvis Virkninger man maa befrygte. Men hertil kommer saa, at der paa Status er opført adskillige Aktiver,